

عنوان مقاله:

بررسی مسائل و مشکلات زوار ایرانی در زیارت عتبات عالیات در فاصله سالهای 1900-1920 م / 1317-1341 ه. ق مطالعه‌ی موردی: سوء رفتار مأمورین عثمانی نسبت به زوار

محل انتشار:

دو فصلنامه جستارهای تاریخی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مرتضی نورائی - استاد تاریخ، گروه تاریخ، دانشگاه اصفهان

مینا معینی - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در دوره قاجار بخشی از اتباع ایرانی حاضر در خاک عثمانی، زواری بودند که همه ساله راهی زیارت عتبات می شدند. این زائرین از هنگام حرکت تا بازگشت، با مشکلاتی روبرو می شدند که گاهی مانع رسیدن آنان به مقصد شده و حتی در مواردی به یک عامل بحران را در روابط دو کشور تبدیل می گردید. یکی از مهم ترین مسائلی که زوار با آن مواجه می شدند، سخت گیری های مأمورین عثمانی نسبت به آنها بود. اما چرا علی رغم توافق هایی که بین دو کشور صورت می گرفت، مأمورین عثمانی نسبت به زوار پیوسته سخت گیری می کردند؟ تعدیات آنها در چه زمینه هایی بود؟ واکنش دولت و مأموران ایران نسبت به آن تعدیات چه بود؟ این سخت گیری ها چه مشکلاتی برای زوار به همراه داشت؟ این مقاله بر آن است به روش کتابخانه ای و با تکیه بر اسناد، به شیوه توصیفی- تحلیلی به پرسش های بالا پاسخ دهد. به نظر می رسد که: مأموران عثمانی به دلیل تعصب مذهبی، کسب منافع مادی و با توجه به سهل انگاری دولت و مأموران ایرانی، به زوار انواع تعدیات را روا می داشتند.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: زوار، عتبات، عثمانی، تعدیات، کاربرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126329>

